

عنوان مقاله:

آوا و آهنگ قرآن (ظرفیت ها و کارکردها)

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات قرائت قرآن، دوره 1، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

ابوالفضل خوش منش - استادیار دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

زبان در اصل و به طور عام دارای ماهیت صوتی است و کارکردهای آن بیشتر از راه سمعی صورت می گیرد. جنبه صوتی زبان می تواند منشا مطالعات متعددی باشد. قرآن نیز به عنوان یک زبان خاص دارای آثار و کارکردهای گوناگونی است که وابسته به جنبه های صوتی آن است. نوشتار حاضر، ابتدا مروری بر جنبه های صوتی زبان به طور عام دارد و از پی آن، زبان قرآن را به صورت خاص از جنبه مزبور مورد توجه قرار می دهد. آوا و آهنگ قرآن، عاملی مستقیم و موثر برای آثار و ابعاد تربیتی و هدایتی قرآن است و صوت و تلاوت قرآن است که بر جسم و جان انسان اثری آشکار می گذارد و آن را رنگ الهی می بخشد. این حالت در صورت صامت قرآن چندان وجود ندارد. در بررسی های صوتی یک زبان، آهنگ و موسیقی آن زبان و نیز میزان خلوص آواهای آن حائز اهمیت است و این امر در مورد زبان قرآن اهمیت و ویژگی مضاعف خود را می یابد.

کلمات کلیدی:

قرآن، زبان قرآن، صوت قرآن، آوای قرآن، آهنگ قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1394890>

